

Іван Андрусяк

ЖЕРАР- ПАРТИЗАН

Ілюстрації Анни Майти

Харків

2022

УДК 821.161.2
А66

Серія «Мрійники»

А66 Андрусяк І.
Жерар-партизан / Іван Андрусяк ; іл. Анни Майти. — Х. : Віват,
2022. — 48 с. : іл. — (Серія «Мрійники», 978-617-690-137-2).
ISBN 978-966-982-893-4

Найхоробріший з усіх хоробрих — детектив Жерар вирушає воювати!
Здається, ще вчора морськосвинський детектив розслідував різного штибу дивні
чи незбагненні події, пригоди, капості, прикрощі, а то й справжні злочини та жив ці-
кавим мирним життям. А тепер він хоробрий вояка! У час, коли ворожі танки насува-
ються на хутір Витівку, протистояти їм збирається відважний звірячопартизанський
загін. Колишній детектив, а тепер безстрашний захисник, Жерар разом із мишачою
теробороною, котами Степаном і Тимком та іншими місцевими мешканцями готу-
ються задати жару московським зайдам. Кляті орки ще не знають, із ким доведеться
мати справу. Бо від Жерара та ЗСУ ніхто не втече!

УДК 821.161.2

ISBN 978-617-690-137-2 (серія)
ISBN 978-966-982-893-4

© Андрусяк І. М., текст, 2022
© Майта А. В., ілюстрації, 2022
© ТОВ «Видавництво “Віват”», 2022

ЗМІСТ

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ, у якому на Витівку насуваються ворожі танки..... 6

РОЗДІЛ ДРУГИЙ, у якому збирається маленький звірячопартизанський загін 9

РОЗДІЛ ТРЕТІЙ, у якому Тимко та Степан беруть «язика»13

РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ, у якому Борис Борисович висуває геніальну ідею.....20

РОЗДІЛ П’ЯТИЙ, у якому з’являється майже справжній чорт 25

РОЗДІЛ ШОСТИЙ, у якому нечутно працює мишача тероборона 32

РОЗДІЛ СЬОМИЙ, у якому славетний детектив Жерар
блискуче завершує справу бойовим феєрверком 38

РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ, у якому розкривається гірка правда
про нелегке життя славетного детектива 45

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ, у якому на Витівку насуваються ворожі танки

Орки* дісталися до Витівки пізно ввечері на трьох танках.

У сам хутір заїжджати не ризикнули: там був блокпост, де наша тероборона готувалася прийняти бій. Стефчин тато з дядьком Валентином та іншими сусідами наготували «бандерівського смузі» — пляшок із запалювальною сумішшю. А татів друг дядько Борис, який служив у ЗСУ — Збройних силах України — і тепер захищав Київ, навіть завчасно привіз місцевим оборонцям кілька

* Славетний фантаст Джон Толкін назвав у своїх творах орками злих варварів-ординців, безжальних і нищих, які служать силам Зла. Вони так і залишалися б книжними персонажами, якби не віроломний напад Росії на Україну 24 лютого 2022 року — від цього дня і журналісти та блогери, і політики, і наші воїни, та й просто люди поміж собою стали називати орками російську солдатню, яка в нечуваній злості, жорстокості й підлості давно вже перевершила толкінівських персонажів. — Тут і далі прим. автора.

джавелінів і навчив із них стріляти. Тож на орків чекало там те, що й по всій Україні, — неминуча загибель.

Розвідали вони про блокпост чи просто вирішили перестрахуватися — хтозна. Проте завбачливо зупинилися на узліссі, не доїжджаючи до хутора, і заходилися в сутінках сяк-так маскувати свої танки. Неподалік знайшли чималий стіг сіна, що його сусідка пані Галя запасла для своїх улюбленців, кози Терези й цапа Бориса Борисовича, а також для Великого Рогатого Чудовиська — лося, який поселився в цьому лісі минулого літа.

Оцим сіном орки й вирішили обкласти свої бойові машини, сподіваючись, мабуть, на те, що наші розвідники, які регулярно запускали безпілотики над Витівкою, щоб видивлятися ворога, приймуть їх за копиці. Однак не врахували того, що з найближчих кущів за ними вже давно й пильно спостерігали одразу п'ять пар очей. То були соня горіхова, яку так і звали — Соня Горіхова, коти Степан і Тимко, пес Жульєн і, звісно, славетний морськосвинський детектив Жерар*.

Узагалі Жерар мирно собі мешкав у сімнадцятій квартирі на першому поверсі будинку в маленькому затишному містечку під Києвом. Це був симпатичний щокастенький морський свин, який понад усе на світі полюбляв ласувати всілякими смаколиками. Проте щойно в тій місцині зі звіринією чи пташинією — свійською, дикою чи тією, що живе на вулиці, — траплялися різного штибу дивні чи незбагненні події, пригоди, капості, прикросці, а то й справжні злочини, як усі вони зверталися по пораду саме до Жерара. І він,

* Дія першої книжки з пригодами славетного детектива Жерара — «Морськосвинський детектив» (Х. : Віват, 2020) — розпочинається на подвір'ї багатоповерхового будинку в одному з українських містечок. А в сімнадцятій квартирі цієї багатоповерхівки мешкає дівчинка Стефа з татом та їхні чотирилапі друзі: коти Тимко та Степан і наш герой — морський свин Жерар.

іноді навіть не виходячи з клітки, легко розгадував каверзні загадки, розплутував химерні таємниці й викривав винуватців щонайбільших каверз та щонайхитріших зловмисників.

До всього цього Жерар залюбки брався й на відпочинку в дачному будиночку на хуторі Витівка, куди влітку виїжджав разом з господарями й котами — Тимком і Степаном.

Неперевершений був у нього детективний талант! Утім, для того щоб морський свин узявся до справи й цей талант продемонстрував, необхідно було принести йому гонорар: морквину, капустину, мішечок зерна, а ще ліпше — якусь екзотичну лагоминку. Щоправда, коли не було справ до розслідування й гонорарів, Жерар аж ніяк не ризикував надміру схуднути. Адже його досхочу годувала господиня — дівчинка Стефа.

Однак тепер дівчинка Стефа разом із сусідкою пані Галею ховалася в погребі, а тато з дядьком Валентином та іншими сусідами чергував на блокпосту. Адже на нашу квітучу сонячну Україну напали скажені орки з дикої сусідньої Московії. Своїми танками, гарматами й ракетами вони нещадно й бездумно нищили все, що траплялося на їхньому шляху, не милуючи ні жінок, ні дітей, ні тварин, ні пташок.

І ось уже й до Витівки досунула їхня моторозна орда...

РОЗДІЛ ДРУГИЙ, у якому збирається маленький звірячопартизанський загін

Ховаючись від страшних бомбувань, дівчинка Стефа воліла забрати з собою в погріб усю свою й навколишню звірину і пташину, свійську і дику. Однак на це погодилася лише куряча чота на чолі з поважним красенем півнем Сулейманом Пишним і його улюбленицею куркою Настею. Та й то лише після того, як квочки дізналися, що орки, захоплюючи наші села, чи не найперше прагнули нажертися свіжої курятини та яєць.